

ת"ד 12186/08 - מ.י. ענף תנועה ת"א נגד אלעד ברקאי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

10 אפריל 2014

ת"ד 12186-08 מ.י. ענף תנועה ת"א נ' ברקאי
בפני כב' השופטת דלית ורד

מ.י. ענף תנועה ת"א

בעניין: מאשימה

נגד

אלעד ברקאי

נאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין נהיגה בחוסר זהירות וגרם חבלה של ממש, עבירה על תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן - **תקנות התעבורה**), בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961 (להלן - **פקודת התעבורה**).

לפי כתב האישום, ביום 19.3.2008 שעה 07:50 לערך, נהג הנאשם רכב מסוג "פז'ו" שמספרו 3794804 (להלן - **רכב הנאשם**), ברחוב אבן גבירול בתל אביב, מכיוון דרום לצפון והתקרב לצומת עם רחוב בזל (להלן - **הצומת**).

אותה שעה נהג ברכב מסוג "סיטרואן" שמספרו 028989119 (להלן - **רכב הסיטרואן**) שמש ערן (להלן - **נהג הסיטרואן**) ברחוב אבן גבירול בכיוון נסיעת הנאשם ולפניו, ועצר את רכבו לפני מעבר חצייה.

בנוסף, אותה שעה נהגה עדי אורון (להלן - **רוכבת הקטנוע** או **הרוכבת**) על אופנוע שמספרו 5353664 (להלן - **האופנוע** או **הקטנוע**), ברחוב אבן גבירול מימין לנאשם.

לפי הנטען, הנאשם נהג בחוסר זהירות, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא שמר על רווח המאפשר לעצור את רכבו בכל עת על מנת למנוע תאונה, התקרב יתר על המידה לרכב הסיטרואן שלפניו, ובתוך כך סטה ימינה ופגע ברוכבת הקטנוע שנסעה מימינו, ולאחר מכן פגע ברכב הסיטרואן שלפניו.

כתוצאה מהתאונה, נחבלה רוכבת הקטנוע חבלה של ממש, בכך שנגרמה לה קריעה בגידים ושבר פתוח בפיבולה עם חתכים אשר הצריכו תפרים, ניתוח בהרדמה כללית וגיבוס.

כלי הרכב המעורבים ניזוקו.

הנאשם כפר בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום ונוהל דיון הוכחות.

עמוד 1

מטעם התביעה העידו בפניי (לפי סדר העדתם):

רס"מ צמח אלי - בוחן תנועה, (להלן - **הבוחן**) ובמסגרת עדותו הוגשו המסמכים שערך: לוח תצלומים (ת/1), תרשים (ת/2), דו"ח בוחן (ת/3), סקיצה (ת/4), דו"ח פעולה (ת/5), ושתי הודעות נאשם (ת/6 ו-ת/7).

קמחי אברהם - השוטר המתנדב שהגיע למקום התאונה (להלן - **המתנדב**) ובמסגרת עדותו הוגש מזכר שערך.

עדי אורון - רוכבת הקטנוע, ובמסגרת עדותה הוגש מסמך רפואי (ת/9). כתב הגנה וכתב תביעה שכנגד (ת/10), שהוגשו במסגרת הדיון שנערך בתביעה אזרחית שהגיש הנאשם בבימ"ש לתביעות קטנות בת"א בתיק 3913-04-09 (להלן - **ההליך האזרחי**), שרטוט שנערך על ידה (נ/1), ופרוטוקול הדיון בהליך האזרחי (נ/2).

מטעם ההגנה העידו:

הנאשם עצמו, ובמסגרת עדותו הוגש מכתב שהפנה לראש מדור תביעות (נ/3).

אורן ראובן זדה, פקח בעיריית ת"א (להלן - **הפקח**), ובמסגרת עדותו הוגש שרטוט שערך (נ/4), וכן פרוטוקול הדיון ופסק הדין של בימ"ש לתביעות קטנות בת"א בהליך האזרחי (נ/5).

עזריה מליחי, מומחה מטעם ההגנה (להלן - **מומחה ההגנה**), ובמסגרת עדותו הוגשה חוות דעת שנערכה על ידו, במסגרת הדיון בהליך האזרחי (נ/6).

בתגובתו להקראת כתב האישום ב- 9.12.09, הודה הנאשם בנהיגה בזמן ובמקום הנתענים ובחבלות שנגרמו, אולם כפר ברשלנותו ובאחריותו לתאונה. לטענתו, תוצאות התאונה לא נגרמו עקב מחדליו.

1. אין חולק כי הנאשם נהג ברכבו במועד ובמקום הנתענים בכתב האישום בנתיב הנסיעה האמצעי בעקבות רכב הסיטרוואן. אין גם חולק כי הקטנוע פגע בחלקו האחורי של רכב הנאשם.

השאלות הצריכות לענייננו מתייחסות לסטייתו הנתענת של רכב הנאשם ימינה ולנתיב נסיעתה של רוכבת הקטנוע עובר לתאונה.

2. על פי ממצאי הבוחן, כעולה בדו"ח שערך (ת/3), עיקרי ממצאי הנזק ברכבים המעורבים הינם:

ברכב הנאשם: מעיכה בחלק האחורי מאחור לפנים, במרחק עד 0.6 מ' מהפינה הימנית, גלגל רזרבי יצא ממקומו, בנוסף, נמצאו שריטות בפינה השמאלית של הפגוש הקדמי.

בקטנוע המעורב: שריטות לאורך דופן ימין והמגן שבור, מראה ימנית נעקרה ממקומה, מגן דופן שמאל יצא ממקומו, מגן קדמי צד ימין שבור.

ברכב הסיטרוואן: שריטות בדופן ימין אחורי.

על פי הממצאים והנזקים, מסקנות הבוחן היו כי התאונה כללה מגע בין חלקו הקדמי שמאלי של רכב הנאשם לבין חלקו האחורי ימני של רכב הסיטרוואן, וכן בין חזית הקטנוע לחלקו האחורי של רכב הנאשם.

3. על פי דו"ח הפעולה שערך הבוחן (ת/5), בהגיעו לזירה, רכב הסיטרוואן חנה בצד הדרך לאחר שהוזז ממקומו אחרי התאונה, ואילו רכב הנאשם והקטנוע "**לא הוזזו ממקומם**". על פי לוח התצלומים והתרשים שערך הבוחן (ת/1, ת/3), נראה רכב הנאשם כשהוא בתוך הנתיב האמצעי לכיוון צפון בזווית קלה ימינה (תצלומים 2 ו-3). הקטנוע נראה כשהוא שכוב על צידו הימני מאחורי רכב הנאשם (תצלום 1). הבוחן הסיק כי התאונה נגרמה בשל סטיית הנאשם ימינה בעקבות בלימת חירום שביצע, כפי שמסר הנאשם בהודעתו (ת/7 שורה 8).

4. ביום התאונה מסר הנאשם שתי הודעות, הראשונה נמסרה כהודעת נהג ונגבתה על ידי הבוחן במקום התאונה כשעתיים לאחר התאונה, ואילו השנייה נגבתה על ידי הבוחן מספר שעות לאחר מכן במשרדי המשטרה כהודעת חשוד.

בהודעתו הראשונה מסר הנאשם כי בהגיעו לצומת "**רכב שנסע לפני נעצר לפני מעבר חצייה ואז אני בלמתי חירום וסטיית ימינה והרגשתי מכה בחלק האחורי שלי והרכב נזרק לפניו ופגע ברכב שנעצר לפני כשיצאתי מהרכב ראיתי שאופנוע פגע בי**" (ת/7 שורות 6-12).

בתשובה לשאלה ציין הנאשם כי סטה ימינה על מנת ש"**לא לפגוע ברכב שנעצר לפני**" (שורות 16-18).

משנשאל מתי ראה את האופנוע לראשונה, השיב "**דרך מראה ימנית שלי שנייה לפני המגע כשנסע מימיני אחרי**" (שורות 19-21).

משנשאל מתי פגע ברכב הסיטרוואן שנסע לפניו, השיב "**כשהאופנוע זרק אותי אליו אחרי שפגע בי**" (שורות 24-26).

בהודעתו השנייה, לאחר שנמסר לו כי הוא חשוד בגרימת התאונה בשל סטייתו ימינה, מסר הנאשם, לאחר שנועץ עם עו"ד, כי "**בלמתי לפני הרכב שנעצר לפני ואז שמעתי בום מאחורה**" והוסיף כי לאחר שבלם "**מאחורי היה רכב שהספיק לעצור**" וכן כי "**סטיית ימינה 10 ס"מ**" (ת/6 שורות 19-24).

5. בעדותו ציין הנאשם כי סטייתו ימינה הייתה "**בתוך הנתיב**". משעומת עם כך שלא ציין זאת בהודעותיו, הסביר זאת הנאשם בהיותו ב"**סיטואציה מלחיצה.. אתה לא יודע מה לומר באותו רגע, התכוונתי בתוך הנתיב..**" (פרוט' עמ' 15 שורות 4-7).

לשאלה מתי הבחין לראשונה ברוכבת הקטנוע, השיב "**רק לאחר שהיא נכנסה בי**" (עמ' 15 שורה 14). גרסה השונה מגרסתו בהודעתו (ת/7), שם מסר, כאמור, כי הבחין בקטנוע "**שנייה לפני המגע כשנסע מימיני אחרי**" (שורות 20-21).

בעדותו, מסר הנאשם כי לאחר שבלם, הסתכל במראה האמצעית וראה שהרכב שהיה מאחוריו "**נעצר כמה מטרים מאחורי, הורדתי את הראש מהמראה האמצעית העליונה, נרגעתי ואז שמעתי בום, ואז ראיתי שרוכבת**

האופנוע עפה מימין לרכב שלי (פרוט עמ' 15 שורות 15-17). תיאורו זה של הנאשם שונה מהתיאור שמסר בהודעתו, שם ציין כי הבחין בקטנוע **"דרך מראה ימנית שלי"** (ת/7, שורה 20).

הנאשם הוסיף בעדותו בבית המשפט, כי רכב הסיטרוואן שבלם לפניו, עשה זאת תוך שהוא **"סוטה ימינה מאד"** (עמ' 15, שורה 14). משנשאל מדוע טענה עובדתית זו נשמעת לראשונה ולא צוינה בהודעותיו, וכן לפשר השינוי באשר לגרסתו לעניין המראה בה הבחין בקטנוע, השיב כי **"זה לא הודעה שלי, יש שוטר שכתב את ההודעה. אני לא חתמתי עליה"** (עמ' 15, שורה 21). משהקשתה ב"כ המאשימה על הנאשם בנקודה זו, בציינה כי הייתה לו אפשרות להעלות טענה זו גם בהודעתו השניה, לאחר שנועץ בעו"ד, נמנע הנאשם מלהשיב עניינית לקושיה זו. משכך, טענת הנאשם לעניין סטיית הרכב שלפניו, אינה אלא גרסה כבושה, ומשקלה בהתאם.

זאת ועוד, נהג הסיטרוואן לא העיד בפניו, אולם בהליך האזרחי הוא מסר עדות, ושם ציין **"..נסעתי בנתיב האמצעי ועצרתי להולכת רגל במעבר חצייה.."** (נ/2 עמ' 1 שורות 12-13). הנאשם עצמו, בעדותו באותו הליך, ציין כי **"נסעתי בנתיב האמצעי, בצומת של בזל הרכב שלפני בלם בפתאומיות כנראה בעקבות הולך רגל, אני בלמתי אחריו בחוזקה.."** (נ/2, עמ' 5 שורות 14-16). מבלי לציין, כעובדה, את סטיית רכב הסיטרוואן שלפניו ימינה, רק בחקירתו הנגדית שם, ציין, כהסבר אפשרי למיקום הנזקים בכלי הרכב, כי **"..הדבר היחיד שמסתדר לי בראש שהוא סטה ימינה חזק ואני הייתי מאחוריו כך יצא שהחלק השמאלי שלי פגע בחלק הימני אחורי שלו"** (נ/2, עמ' 6 שורות 7-8).

גם רוכבת האופנוע טענה בהליך האזרחי שהבחינה בעצירת הפתע של רכב הסיטרוואן, ולא ציינה סטייה כלשהי, וגם הבוחן שגבה הודעות מהמעורבים, סימן בתרשים את רכב הסיטרוואן כמי שעומד ישר לפני מעבר החצייה.

בהמשך עדותו בפניו, נשאל הנאשם מדוע סטה והשיב כי הרכב שלפניו עצר בפתאומיות **"..לא פגעתי בו. אצלי סטייה זה 10 מעלות וגם מעלה אחת כי אני מהנדס, אני לא מבין מה זה סטייה במונח שלך"** (פרוט' עמ' 16 שורות 15-19).

לשאלה מדוע, משהרכב שלפניו סטה ימינה, לא סטה שמאלה או המשיך ישר, התחמק בתחילה הנאשם, בטענה כי הבוחן רשם את המונח סטייה מבלי שהיא נאמרה על ידו, אולם בהמשך משעומת עם הנטען על ידו בהליך האזרחי שם אישר את סטיית הרכב, שינה טעמו ומסר כי סטה 10 ס"מ בתוך הנתיב שלו, עתה טען כי סטייתו לא הייתה מכוונת אלא בנסיעה ישרה **"עשיתי ברקס והרכב זז ימינה 10 ס"מ"** (פרוט' עמ' 16 שורות 21-31).

גם גרסה זו, לפיה סטיית רכבו ימינה הייתה בלתי מכוונת ותוצאתית, הינה גרסה כבושה, העומדת בסתירה מובהקת לגרסאותיו הקודמות של הנאשם בהודעותיו במשטרה ובעדותו בבית המשפט, ואין בידי לקבלה. אינני מקבלת גם את גרסתו הכבושה של הנאשם בדבר סטייתו ימינה של רכב הסיטרוואן שלפניו, גרסה שנועדה אך כדי להסביר את פגיעת רכב הנאשם עם חלקו הקדמי שמאלי בחלק האחורי ימני של רכב הסיטרוואן, תוך מיזעורה של סטיית הנאשם עצמו ימינה.

6. בעדותו בבית המשפט, שב הבוחן וציין כי רכב הנאשם נמצא כשהוא **"בנתיב האמצעי וניתן לראות זאת בבירור בצילומים 1, 2 ו-3"** וציין כי **"בזמן המגע בין הרכבים רכב הנאשם היה בסטייה ימינה"** (עמ' 1 שורות

הבוחן הסביר כי הנאשם נאלץ לסטות בשל כך שלא שמר מרחק מספיק מהרכב שלפניו.

תיאור זה עולה בקנה אחד עם הסברו של הנאשם בהודעתו כי סטה ימינה על מנת "**שלא לפגוע ברכב שנעצר לפניו**".

הנאשם ציין בהודעתו כי מהירות נסיעתו הייתה "**50 קמ"ש לערך**", וכי היה במרחק של "**5-6 מטר לערך**" מרכב הסיטרואן שלפניו (ת/7, שורה 5, 15).

מומחה ההגנה אישר בעדותו כי "**..כשאת מדברת על 50 קמ"ש ממרחק 5-6 מטר, זה בהחלט לא מספיק למרחק עצירה. על זה אין ויכוח..**" (פרוט' עמ' 25 שורה 20).

מהאמור לעיל עולה כי בנהיגתו זו של הנאשם נכרכה רשלנות בלתי מבוטלת, בכך שבהתקרבו למעבר חצייה נהג במהירות שאינה תואמת את תנאי הדרך. רשלנות זו היא שגרמה לכך שנאלץ לסטות עם רכבו לצד ימין, סטייה שנועדה להגדיל את טווח הבלימה ולהימנע מלהתנגש ברכב שלפניו.

7. הפקח מסר בעדותו לעניין סטיית הנאשם מהנתיב כי "**לא נראה לי שהוא סטה כי הוא עמד אחרי הרכב הראשון שעמד לפני מעבר החצייה**" (פרוט' עמ' 20 שורה 20).

באשר לזווית בה נמצא רכב הנאשם, ציין הפקח כי "**זווית לא ראיתי לא הייתה שם זווית**" (פרוט' עמ' 21 שורה 5). אולם בחקירתו הנגדית, לא היה בפיו הסבר כיצד דבריו אלו מתיישבים עם גרסתו של הנאשם עצמו, שאישר כי רכבו סטה בזווית ימינה, וכן עם ממצאיו האובייקטיביים של הבוחן. על כן לעדות הפקח לעניין זווית הרכב אין משקל רב בעיני.

8. בעדותה מסרה רוכבת הקטנוע: "**..על אבן גבירול קצת לפני הצומת עם בזל נסעתי על קטנוע, רכב שהיה לפני עצר בפתאומיות והייתי בנתיב הימני, האטתי והדבר הבא שאני זוכרת שאני על הרצפה**" (פרוט' עמ' 7 שורות 4-6). על פי דבריה היא נסעה במהירות של "**בערך 20-30 קמ"ש**" (פרוט' עמ' 7 שורה 9).

בחקירתה הנגדית לשאלה באיזה נתיב נסעה השיבה "**הימני ביותר**" ומשנשאלה באיזה נתיב נסע הרכב שלפניה, השיבה "**משמאלי, בנתיב האמצעי. אני נסעתי בצדו השמאלי של הנתיב הימני**" והוסיפה כי נסעה "**..לצד המכוניות החונות בנתיב הימני, בצדו השמאלי..**" (פרוט' עמ' 7 שורה 29 - עמ' 8 שורות 1-4).

לגרסת רוכבת הקטנוע, כעולה מעדותה בבית המשפט, התאונה נגרמה כתוצאה מסטייתו של הנאשם מנתיב הנסיעה האמצעי בו נסע, לתוך נתיב הנסיעה הימני שבו היא נסעה, ובלשונה: "**..הוא סטה מהנתיב שלו לנתיב שלי ופגע לי ברגל. בזמן הפגיעה הסטייה נעשתה לכיוון שלי כשאני נוסעת ישר באבן גבירול**" (פרוט' עמ' 8 שורות 16-17).

גרסתה זו של רוכבת הקטנוע מעלה קושי עובדתי, שכן על פי כל העדויות האחרות שבפניי, ובכללן עדותו של בוחן התנועה, התרשים שערך והצילומים שנעשו על ידו בזירת התאונה, ברור כי רכב הנאשם לא חרג מנתיב נסיעתו, ולא סטה אל תוך נתיב הנסיעה הימני.

הקושי מגרסה זו אף מתגבר, נוכח מיקום הפגיעה של הקטנוע בחלקו האחורי של רכב הנאשם, שכן אילו התאונה

התרחשה בעת שהקטנוע היה בנסיעה ישרה בנתיב הימני ורכב הנאשם בעת ביצוע סטייה אלכסונית לתוך נתיב הנסיעה הימני, כמתואר בשרטוט שערכה הרוכבת (נ/1), היה מיקום הפגיעה של הקטנוע צריך להיות בחלקו הימני של רכב הנאשם ולא בחלקו האחורי. משנשאלה הרוכבת בחקירתה לעניין זה, השיבה "אין לי תשובה, אני לא בוחן תנועה" (פרוט' עמ' 8 שורה 25).

זאת ועוד, בעדותה במסגרת הדיון בהליך האזרחי, ציינה רוכבת הקטנוע במפורש כי נסעה בנתיב הנסיעה האמצעי, היינו בנתיב נסיעתו של הנאשם ומאחוריו, ובלשונה: **"..נוסעת על הקטנוע לפי החוק בצד הימני של הנתיב, בנתיב האמצעי בצד הימני.."** (נ/2 עמ' 6 שורה 21).

את אופן קרות התאונה, תיארה הרוכבת במסגרת עדותה בהליך האזרחי כלהלן: **"..רואה לפני אוטו שעוצר בפתאומיות ואחריו עוד רכב שעוצר.. הרכב הראשון לא הסתיר, עובדה שראיתי. ראיתי אותו עוצר לפני מעבר החציה בפתאומיות.. הוא עצר במעבר חציה ואני המשכתי בנסיעה.."**. את המשך נסיעתה הסבירה שם הרוכבת במילים **"אני קטנוע אני יותר צרה מרכב"** (נ/2 עמ' 6 שורות 22-25).

בחקירתה הנגדית בעדות בפניי, התבקשה הרוכבת להתייחס לכך ש"בשנה שעברה העדת בבית משפט לתביעות קטנות ואמרת שנסעת בנתיב האמצעי, בצדו הימני של הנתיב, אמרת שראית אותו עוצר בפתאומיות והמשכת בנסיעה. לא דיברת על סטייה". בתגובתה לדברים אלו השיבה הרוכבת **"כן דיברתי על סטייה. הייתי בדיון שם עם נציג הביטוח. אני לא יודעת מה רשום בפרוטוקול. נכון שהתביעה שלי נדחתה"** (פרוט' עמ' 9 שורות 1-4).

רוכבת הקטנוע התכחשה לכך שלא התייחסה לעניין הסטייה בהליך האזרחי, אך נמנעה מלטעון כי לא המשיכה בנסיעה.

אני סבורה כי בהינתן ממצאי הבוחן, דווקא הגרסה אותה הציגה רוכבת הקטנוע במסגרת עדותה בהליך האזרחי, משקפת נאמנה יותר את שהתרחש בפועל.

לפיכך, ומעיון בחומר הראיות שבפניי, עולה כי התאונה התרחשה כלהלן:

רכב הסיטרואן נסע בנתיב הנסיעה האמצעי, מאחוריו, בנתיב הנסיעה האמצעי נסע רכב הנאשם ומאחוריו הנאשם, בנתיב הנסיעה האמצעי גם כן, אם כי בחלקו הימני של נתיב זה, נסע הקטנוע.

בשלב מסוים הבחין רכב הסיטרואן בהולכת רגל במעבר החציה שלפניו, ועצר על מנת לאפשר את חצייתה.

הנאשם שנסע כאמור מאחוריו, במרחק של 5-6 מ' ממנו ובמהירות של כ- 50 קמ"ש, ביצע בלימת חירום, אולם בשל נתוני המהירות והמרחק, הנאשם נאלץ לסטות ימינה על מנת להגדיל את טווח הבלימה ולחמוק מפגיעה ברכב הסיטרואן שלפניו, והצליח לבלום סנטימטרים ספורים ממנו, כשחלקו השמאלי קדמי מצוי בסמוך לחלקן הימני של רכב הסיטרואן.

רוכבת הקטנוע, שנסעה, כאמור, בחלקו הימני של הנתיב האמצעי, מאחור ומימין לקו נסיעת הנאשם, הבחינה בעצירת רכב הסיטרואן לפני מעבר החציה אך, כעדותה בהליך האזרחי, המשיכה בנסיעתה ישר, בחלקו הימני של הנתיב האמצעי, בשל הערכתה שבהיותה "קטנוע, יותר צרה מרכב" כהגדרתה, נסיעתה תתאפשר תוך מעבר מימין לרכב

יוטעם כי על פי תקנה 122 לתקנות התעבורה, רשאי אופנוע לנסוע בצידו של רכב אחר, ואף באותו נתיב נסיעה, וזאת לצורך עקיפה או מעבר כדין על פניו של אותו רכב. מכאן כי על פי הדין רשאי קטנוע לעבור על פני רכב, אולם דין זה עניינו בעקיפה או מעבר על פני רכב משמאלו. במקרה שבפניי, מדובר במעבר על פני רכב אחר, באותו נתיב נסיעה, מצדו הימני. מעבר זה אסור, על פי הוראות תקנה 47(א) ו-(ב) לתקנות התעבורה.

בשלב שבו הבחינה הרוכבת בסטייתו של רכב הנאשם ימינה מקו נסיעתו, הגם שהיה זה בתוך נתיב נסיעתו, כבר לא היה סיפק בידיה לבלום בבטחה, והקטנוע התנגש בחלקו האחורי של רכב הנאשם. כתוצאה מהתנגשות זו פגע רכב הנאשם פגיעה קלה ברכב הסיטרוואן שעמד לפניו.

בנהיגתה של רוכבת הקטנוע עולה רשלנות, בכך שנמנעה מלהחל בבלימת הקטנוע, מיד כשהבחינה ברכב הסיטרוואן העוצר לפני מעבר החצייה, כמתחייב מתקנה 52(6) לתקנות התעבורה, וכמצופה מנהג הקרב למעבר חצייה שלפניו עצר רכב אחר, והמשיכה בנסיעתה עד להתנגשות ברכב הנאשם.

נסיעתה זו של הרוכבת הינה אף בניגוד להוראת תקנה 47(ז) לתקנות התעבורה, האוסרת עקיפה או מעבר על פני רכב לפני מעבר חצייה.

בסופו של יום מצאתי כי די בראיות שהובאו בפניי על מנת להוכיח את נהיגתו של הנאשם בחוסר זהירות. עם זאת מצאתי כי ברשלנותה המכרעת של רוכבת הקטנוע, אשר נסעה מאחורי רכב הנאשם, יש כדי לנתק את הקשר הסיבתי בין רשלנותו של הנאשם לאירוע התאונה ומשכך, אין בידי לקבוע כי הנאשם נושא באחריות לגרם התאונה ולחבלה שנגרמה בעטייה לרוכבת הקטנוע, כמיוחס לנאשם בהתאם להוראת סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

אשר על כן, ארשיע את הנאשם בעבירת נהיגה בחוסר זהירות לפי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה בלבד.

ניתנה היום, י' ניסן תשע"ד, 10 אפריל 2014, במעמד באי כוח הצדדים.